

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากร
โรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
Special Education Management and Academic Administration of Special Education
School Personnel: A Case Study of Khun Phor Ray School under
the Office of the Private Education Commission

ชวลิต ชมภู
ในตะวัน กำหม่อม
วิทยาลัยทองสุข
Chawalit Chompoo
Naitawan Kumhom
Thong Sook College
Email: chompoochawalit@gmail.com

รับบทความ: 12 กุมภาพันธ์ 2569; แก้ไขบทความ 5 มีนาคม 2569; ตอบรับบทความ: 10 มีนาคม 2569
Received: February 12, 2026; Revised: March 5, 2026; Accepted: March 10, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2) ศึกษาการบริหารงานวิชาการ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ตารางของ Krejcie & Morgan เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับ 1 คือ บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ รองลงมา คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามลำดับ 2) การบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับ 1 คือ งานส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชน รองลงมา คืองานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และ การจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน และอันดับสุดท้ายคือ งานจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังใน โรงพยาบาล ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการ ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ พบว่า บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.900 และสามารถอธิบายความผันแปรของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 90.00 ($R^2=0.911$) และผลการทดสอบสมมติฐานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการ และพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : เด็กที่มีความต้องการพิเศษ; การบริหารสถานศึกษา; งานวิชาการ

Abstract

This research aimed to 1) examine the level of educational management for children with special needs; 2) examine the level of academic administration; and 3) investigate the relationship between educational management for children with special needs and academic administration. The sample group consisted of 385 educational personnel, selected using the sample size determination table of Krejcie and Morgan. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The findings revealed that the overall level of educational management for children with special needs was at a relatively high level. When considered by aspect, the highest-ranked aspect was the context of special education institutions, followed by educational management for children with special needs, respectively. The overall level of academic administration was also at a relatively high level. When classified by aspect, the highest-ranked aspect was the promotion and support of rehabilitation for persons with disabilities through families and communities, followed by the promotion and support of inclusive education and parallel classroom education. The lowest-ranked aspect was educational management for children with chronic illnesses in hospitals. Regarding the relationship between educational management for children with special needs and academic administration, multiple regression analysis was employed. The results indicated that the context of special education institutions and educational management for children with special needs yielded a multiple correlation coefficient (R) of 0.900 and were able to explain the variance in academic administration at a statistically significant level of 0.01, accounting for 90.00 percent of the variance ($R^2 = 0.911$). Furthermore, the hypothesis testing confirmed that educational management for children with special needs was significantly related to academic administration at the 0.01 level.

Keywords: Children with Special Needs; School Administration; Academic Administration

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข นับเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) จึงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป็นประเทศพัฒนาแล้วตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และเสริมสร้างสังคมที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ในมิติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยมุ่งพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็น เพื่อให้ประชาชน

สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อยสิบสองปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และรัฐต้องจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

สำหรับบุคคลที่มีความพิการ กฎหมายได้กำหนดหลักประกันสิทธิทางการศึกษาไว้อย่างชัดเจน โดยมาตรา 10 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุให้คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อได้รับการวินิจฉัยความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ยังตอกย้ำหลักการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) การบริหารจัดการจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้นโยบายและหลักการทางกฎหมายดังกล่าวเกิดผลในทางปฏิบัติ การบริหารถือเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการควบคุม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ (Good, 1973) ในบริบทของสถานศึกษา DuFour, Eaker และ Many (1998) อธิบายว่าการบริหารสถานศึกษาคือการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่อกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดผลสูงสุด ขณะที่แนวคิดของนักวิชาการไทยชี้ให้เห็นว่า คุณภาพการศึกษาของประเทศย่อมขึ้นอยู่กับศักยภาพ ทัศนคติ และภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษาเป็นสำคัญ (ครรชิต มัลลียงส์, 2557)

โรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และทักษะชีวิต ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล พร้อมทั้งใช้ครูผู้มีความเชี่ยวชาญและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารจัดการตนเองอย่างคล่องตัว เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ศุทธิณี สุวรรณสร, 2554) ภายใต้กรอบดังกล่าว “งานวิชาการ” ถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีบทบาททั้งในฐานะนักบริหารและนักวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษา (คำรณ แจ่มเปีย, 2557)

ในบริบทของสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ การบริหารงานวิชาการมีความซับซ้อนมากกว่าสถานศึกษาทั่วไป เนื่องจากต้องออกแบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพและข้อจำกัดของผู้เรียนแต่ละราย สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2563) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ 11 ด้าน ได้แก่ (1) การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) (2) การจัดทำแผนบริการเฉพาะครอบครัว (IFSP) (3) การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมและห้องเรียนคู่ขนาน (4) การสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยครอบครัวและชุมชน (5) การวัดและประเมินผล (6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (7) การประกันคุณภาพการศึกษา (8) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อสนับสนุน (9) การพัฒนาบุคลากรและบุคลากร (10) การให้คำปรึกษา แนะนำ และการส่งต่อ และ (11) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล การดำเนินงานวิชาการอย่างเป็นระบบในทั้ง 11 ด้านดังกล่าว จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถ

กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ตรวจสอบและพัฒนาแผน IEP และ IFSP ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนยกระดับคุณภาพผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ศุทธิณี สุวรรณสร, 2554; คำรณ แจ่มเปีย, 2557)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษควบคู่กับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมุ่งสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งในระดับสถานศึกษาแห่งนี้และสถานศึกษาการศึกษาพิเศษในสังกัดอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ใช้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยจะทำตามลำดับ ขั้นตอนการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมวางแผนการดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 9,981 คน ปี 2567

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ตารางของ Krejcie & Morgan 1970,อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว ได้สร้างขึ้นมาจากแนวคิด ทฤษฎีและ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาให้มีความเหมาะสมครอบคลุมตัวแปร เนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบและหาความเชื่อมั่น (IOC) ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามระดับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากร โรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภายใต้องค์ประกอบของเนื้อหา 2 ด้าน คือ 1) บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ 2) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 10 ข้อโดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน โดยแต่ละข้อคำถามเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) (Chang.1993 : 9;Sowers.2004 : 249 อ้างถึงในในตะวัน กำหอม. 2559: 98)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีลักษณะเป็นแบบปลายปิด คือ การบริหารงานวิชาการ ภายใต้ องค์ประกอบของเนื้อหา 11 ด้าน ได้แก่ 1) งานบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (IEP) และเตรียมความพร้อม 2) งานบริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว (IFSP) 3) งานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และ การจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน 4) งานส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชน 5) งานวัดผลและประเมินผล 6) งานห้องสมุด/แหล่งเรียนรู้ 7) งานประกันคุณภาพการศึกษา 8) งานบริการส่ง อำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 9) งานพัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลคน พิการ บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง 10) งานให้คำแนะนำปรึกษาแนะแนว และส่งต่อ 11) งานจัดการศึกษา สำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลโดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล รวม 55 ข้อ โดยแต่ละข้อคำถาม เป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตาม แนวความคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) (Chang.1993 : 9;Sowers.2004 : 249 อ้างถึงในในตะวัน กำหอม. 2559: 98)

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.2 สร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงของเนื้อหา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม สื่อความหมายชัดเจนผู้ตอบอ่านแล้ว เข้าใจ และนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงใน เนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและ ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาลงความเห็น ค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 แสดงว่า เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3 นำแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรทางการ ศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามแบบครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .890

2.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 385 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ตอบแบบสอบถามทราบรวมถึงชี้แจงให้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด เพื่อให้ได้แบบสอบถามกลับมาครบถ้วนตามวันเวลาที่กำหนด

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ และนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 6 ระดับ โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้ (Chang.1993 : 9;Sowers.2004 : 249 อ้างถึงในในตะวัน กำหอม. 2559: 98)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 5 ระดับ โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้ (Chang.1993 : 9;Sowers.2004 : 249 อ้างถึงในในตะวัน กำหอม. 2559: 98)

ตอนที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 1 และข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 2 นี้ไปวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านต่าง ๆ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) และวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson ' s Correlation)มีดังนี้

1. ค่า r เป็นบวก และเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันมากในเชิงเส้น และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าตัวแปรตัวหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งและก็มีค่าเพิ่มขึ้น หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลงด้วย

2. ค่า r เป็นลบ และเข้าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าตัวแปรหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าเพิ่มขึ้น

3. ถ้า r มีค่าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

4. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

เกณฑ์ในการพิจารณาความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้

0.81-1.00 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.61-0.80 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.41-0.60 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.21-0.40 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.01-0.20 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

0.00 ความหมาย ไม่มีความสัมพันธ์เลย

Multiple Regressions ใช้เมื่อทำการสร้างสมการถดถอยประกอบไปด้วยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปและตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรจะอยู่ในมาตรวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ถ้ามีตัวแปรใดอยู่ในมาตรวัดระดับ Nominal คือ Ordinal Scale ควรจะเปลี่ยนให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการ เป็นการนำสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson 's Correlation Coefficient) ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าที่ได้เรียกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับ 1 คือ บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ รองลงมา คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับ 1 คือ งานส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชน รองลงมา คือ งานส่งเสริม สนับสนุนการ

จัดการเรียนร่วม และ การจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน และอันดับสุดท้ายคือ งานจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังใน โรงพยาบาล ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.761 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.720 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณพบว่า บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.900 และสามารถอธิบายความผันแปรของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 90.00 ($R^2=0.911$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่งผลต่อการทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ร่วมกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง คือ 1) บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ ส่งผลทางบวกต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลทางบวกต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับ 1 คือ บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ รองลงมา คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน 1.1) บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ โดยรวม

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รองลงมาคือ สถานศึกษามีสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษและลักษณะเฉพาะของผู้เรียน สถานศึกษามีนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างชัดเจน และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีความร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลและพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามลำดับ 1.2) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือมีการจัดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการประเมินผลพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และอันดับสุดท้ายคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กอย่างสมดุล ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีความพร้อมและมีระบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักการการศึกษาพิเศษและนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาพิเศษที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลตามศักยภาพสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อม นโยบาย ทรัพยากร และความพร้อมของสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาเด็กพิเศษ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ เกศรา บัวขาว (2561) ที่พบว่าสภาพการบริหารและการจัดการของศูนย์การศึกษาพิเศษอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและทรัพยากรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สนับสนุนคุณภาพการจัดการศึกษา นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ ปริญญวัชร แซ่มสูงเนิน (2566) ที่พบว่าปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมและลักษณะผู้รับบริการ เป็นปัจจัยความสำเร็จที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าบริบทของสถานศึกษาที่เหมาะสมเป็นฐานสำคัญของความสำเร็จในการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับ ด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างแท้จริง ผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญสิตา วงศรี (2560) ที่พบว่าสภาพการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการจัดทำแผนเฉพาะบุคคลของศูนย์การศึกษาพิเศษอยู่ในระดับมาก และเน้นกระบวนการประเมินและวางแผนพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ผลดังกล่าวยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภาวรรณ แก้วทิพย์ (2560) ซึ่งพบว่า การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษตามหลักสังคหวัตถุ 4 อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและการประเมินความก้าวหน้าของเด็กอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญของการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ในขณะเดียวกัน การที่ประเด็น ความร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย สะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายยังเป็นเรื่องที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัณหา คงหอม (2560) และ เกศรา บัวขาว (2561) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความต่อเนื่องและการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงการนิเทศติดตามที่ยังไม่เป็นระบบเมื่อพิจารณาเชื่อมโยงกับงานวิจัยต่างประเทศของ

2. การบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ งานส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยครอบคลุมและชุมชน รองลงมา คืองานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และ การจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน และอันดับสุดท้ายคือ งานจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังใน โรงพยาบาล ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีระบบและกระบวนการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาพิเศษ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัณหา คงหอม (2560) และเกศรา บัวขาว (2561) ที่พบว่าสภาพการดำเนินงานและการบริหารจัดการของศูนย์การศึกษาพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับมากหรือดีเยี่ยม โดยเฉพาะด้านการจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอันดับที่ 1 คือ งานส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบคลุมและชุมชน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาเด็กพิเศษอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาพิเศษแบบองค์รวม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินัย ปาโส (2567) และศิริพล รวมสุข (2565) ที่ชี้ให้เห็นว่า การประสานความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพเด็กพิการเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

รองลงมาคือ งานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และการจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน ซึ่งสะท้อนถึงความพร้อมของสถานศึกษาในการขับเคลื่อนนโยบายการเรียนรวม และการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา โพธิ์ (2564) ที่พบว่าการจัดการเรียนร่วมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการศึกษาในงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูและบุคลากรได้รับการพัฒนา มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP/IFSP) และมีการสนับสนุนเชิงนโยบายจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารินารถ จันทร์ไมตรี (2561) และศิริพล รวมสุข (2565) ที่พบว่าด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลมักเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของ กัณหา คงหอม (2560) และเกศรา บัวขาว (2561) ที่ระบุถึงปัญหาด้านภาระงานบุคลากร การขาดความต่อเนื่อง และข้อจำกัดด้านการนิเทศติดตาม ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานในบางภารกิจเฉพาะทาง

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า บริบทสถานศึกษาการศึกษาพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.761 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียน

เด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.720 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับการบริหารงานวิชาการของบุคลากรโรงเรียนเด็กพิเศษคุณพ่อเรย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยตัวแปร บริบทสถานศึกษา การศึกษาพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.761 และ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.720 แสดงให้เห็นว่าบริบทและรูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของบุคลากรในสถานศึกษาพิเศษอย่างชัดเจนผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันหา คงหอม (2560) ที่พบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหาร การจัดทำหลักสูตร การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และระบบประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของบริบทสถานศึกษา การที่บริบทสถานศึกษามีความพร้อมด้านนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการบริหาร ย่อมเอื้อต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศรา บัวขาว (2561) ที่พบว่าสภาพการบริหารและการจัดการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยฝ่ายบริหารงานวิชาการมีผลการดำเนินงานโดดเด่น ทั้งด้านการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP/IEP) และการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีคุณภาพ ย่อมสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยที่พบว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการบริหารงานวิชาการ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญสิตา วงศรี (2560) และ ศุภาวรรณ แก้วทิพย์ (2560) ที่ชี้ให้เห็นว่าการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และการจัดทำแผนการให้บริการเฉพาะบุคคลหรือครอบครัว (IEP/IFSP) มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และเป็นกระบวนการสำคัญที่ต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบ การประสานงาน และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในภาพรวม

ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ ปารินารถ จันทร์ไมตรี (2561) และ ศิริพล รวมสุข (2565) พบว่างานบริหารวิชาการของศูนย์การศึกษาพิเศษในหลายด้าน เช่น งานบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม งานส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม งานประกันคุณภาพการศึกษา และงานแนะแนว มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ครอบคลุมและหลากหลาย มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงปัจจัยและเชิงระบบของ ปริญญ์วัชร แซ่มสูงเนิน (2566), ดุสิตา สันซัง (2566), และ เอกดนัย สุดชะดา (2567) ที่พบว่าปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน นโยบายการบริหาร ทักษะการบริหาร และการบริหารเชิงระบบ ล้วนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาพิเศษ ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยนี้ว่าบริบทสถานศึกษาและการจัดการศึกษาที่เหมาะสม เป็นตัวแปรเชิงระบบที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในมุมมองงานวิจัยต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย

- 1.1 ควรส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ปกครองและเครือข่ายภายนอกอย่างเป็นระบบ
- 1.2 ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 ควรพัฒนารูปแบบและระบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างสมดุลและหลากหลาย
- 1.4 ควรสนับสนุนทรัพยากรและการบริหารจัดการเฉพาะด้านสำหรับงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนหรือศูนย์การศึกษาพิเศษในสังกัดอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงพื้นที่ต่างจังหวัด เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการบริหารงานวิชาการในบริบทที่หลากหลาย และเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในภาพรวมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม หรือการสังเกตการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปัญหา อุปสรรค และแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งจะช่วยอธิบายผลการวิจัยเชิงปริมาณได้ชัดเจนและรอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัณหา คงหอม. (2560). การดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อประกันคุณภาพภายใน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เกศรา บัวขาว. (2561). การบริหารและการจัดการเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเชียงราย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580). http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF.
- ครรชิต มัลลียงศ์. (2557). เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2559, จาก http://drkanchit.com/general_articles/articles/general_24.html.
- คำรณ แจ่มเปีย. (2557). แนวทางการพัฒนาด้านวิชาการของครูในกลุ่มแม่ข่าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ดุสิตา สันซัง, ญัฐวิณั ลิทธิศิริอรธร, ดุจดเดือน พันธมนาวิน, และวิจิณญา วัฒนโธ. (2566). แรงจูงใจและการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่เรียนการศึกษานอกระบบ. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์).
- ในตะวัน กำหอม. (2559). การวิจัยการบริหารการศึกษา. วิทยาลัยทองสุข.

- บุญสิตา วงศรี. (2560). สภาพการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการของศูนย์การศึกษาพิเศษในเขตภาคเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ปริญญวัชร แซ่มสูงเนิน. (2566). ปัจจัยความสำเร็จต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- พินัย ปาโส. (2567). รูปแบบการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาในศูนย์การศึกษาพิเศษของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษแห่งหนึ่ง (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- รุ่งนภา โพธิ. (2564). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดระนอง (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- ศิริพล รวมสุข. (2565). สภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองระดับมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศุภวรรณ แก้วทิพย์. (2561). การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคเหนือตอนล่าง กลุ่ม 5. วารสารวิจัยวิชาการ, 1(1).
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2563). คู่มือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุทธินิ สุวรรณศรี. (2554). การดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 (การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอกตนิย สุดชะตา. (2567). ทักษะการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- DuFour, R., & Eaker, R. (1998). *Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement*. Solution Tree.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). McGraw-Hill.